
Hasiči v Šumicích
Výtah z obecních kronik

Pamětní kniha obce Šumic 1918-1938

1919.

vítání presidenta

1. června usneseno vyslati deputaci místního hasičského sboru a děvčata v národních krojích do Uh. Hradiště k uvítání prvního presidenta RČS T. G. Masaryka. Zavítal tenkrát po prvé na moravské Slovácko, kde se narodil, aby z nelíčeného projevu lásky svých rodáků načerpal dalších sil, jež vyžadoval jeho odpovědný úřad.

(str. 33)

povodeň

Úterý dne 8. července a středa dne 9. července 1919 zůstanou nesmazatelně vryty do paměti všech Šumičanů, kteří ty dva hrozné dny v Šumicích prožili, zvláště pak v paměti občanů na Suchém řádku, Malé straně a na Dolním konci.

Zaznamenám zde nejprve výtah ze školní kroniky, povšechné vylíčení povodně očitým svědkem říd. uč. Ant. Vaňkem:

„V úterý dne 8. července po poledni, asi ke druhé hodině, snesla se nad Šumicemi bouře, jež vyvrcholila v silnou průtrž mračen spojenou s krupobitím; kroupy byly zvící holubiho vejce. První se rozvodnila Ovčírka a vylila se do Kúta. V náhlém přívalu vody utonul občanu Pilkovi, č. 83. vůl do vozu zapřažený. Jel právě do vsi řečištěm Ovčírky z Nivek a příval se přihnal tak rychle, že už nemohl s potahem uniknouti. To byla první oběť dravého živlu. Také v Olšavě stoupala voda vůčihledě, takže jí sotva stačil profil mostu u zastávky. K večeru však počala voda opadávati, takže každý si oddechl. Avšak vojáci přijíždějící vlakem od Vlárského průsmyku varovali Šumičany, aby se neoddávali předčasné naději, že hlavní voda teprve přijde. Ačkoliv jejich varování nepřikládáno valné víry, přece ustanoveny noční stráže, ba všecek lid bděl. A skutečně večer voda opět začala stoupati. Noc přikrývala blížící se hrůzu temným závojem mraků, z nichž valily se stále celé proudy vody. První přišel na řadu Suchý řádek. Co se však děje, nikdo přesně nevěděl, pouze mihotání pochodní přebíhajících stráží a hučení odváděného dobytka věstilo nadchazející katastrofu. Každý ovšem hleděl předem zachrániti sebe a své. Brzy už tekla voda do sklepa ve škole a valila se mezi školou a Malou Stranou celou šířavou. Do hukotu vody zazníval dětský pláč, křik a učení dobytka. K 11. hodině v noci přestala voda stoupat, ale zůstala ve stejné výši /na dvoře školy asi 3/4m vysoko. O čtvrté hodině ranní náhle opadla. Ale z nebe se stále lily spousty vody. Ráno 9. července asi o půl šesté kdosi volal před školou – Tatínku, ide druhá – A skutečně, voda znovu rapidně stoupala. Hrozný byl pohled z učírny školy v prvním patře na vodu valící se po vesnici jako vlny rozbouřeného moře, unášející vše, co jí přišlo do cesty: dřevo, klády, slámu, seno s luk, stromy, bečky, ploty, kolébku, stůl, postel i s peřinami.....ó, už je opravdu zle! To už není pouhé divadlo, to už je tragika smrti. V tom hrozný praskot a denění jako vzdálené hřmění a zas a zas. To, Bože, řítí se lidská obydlí. A voda stále stoupá. Už se valí i po silnici před školou, už přerušila spojení. Suchý řádek a Malá strana se staly obětí hrozného živlu. V malých přestávkách zaznívá dunění řídicích se budov, stodol a chlévů až do desáté hodiny dopolední, kdy voda začala opadávati. Také déšť konečně ustal.“ Vyprávění očitého svědka rolníka Jana Dvořáka z č. 24. na Malé straně:

„Zažil jsem v Šumicích již dvě velké povodně, poslední v roce 1904, ale žádná nebyla tak strašná jako ta roku 1919. Když 8. července večer začala voda za neustálého lijáku stoupati, odvedli jsme děti, které žena zavedla k babičce, a hovězí dobytek. Podobně učinili i jiní hospodáři na Malé straně, oněvadž podle zkušeností z dřívějších povodní jsme věděli, že Malá strana a Suchý řádek jsou nejvíce ohroženy. Sotva jsme se oba vrátili domů, počala voda opět stoupati. Domluvili jsme se tedy, že žena odejde na noc k babičce za dětmi a já že přenocuji u souseda, který měl pevné, nové stavení. Naše stavení i většina ostatních byla z nepálených cihel, dosti stará, mnohá ještě dřevěna. Zatím co jsem pomáhal sousedovi Červenkovi odnést prasata z chlévka na komoru, stoupala voda nepřetržitě, takže nám sahala na dvorku už až po pás. Teprve k 11. hodině v noci počala voda rychle opadávati. Vraceje se domů, stavil jsem se u souseda Mudráka a tu jsem k svému překvapení zastal svoji ženu, o níž jsem myslel, že je v bezpečí. Ona ale, když jsem se rozešli a když uviděla rychle stoupající proud vody valící se Malou stranou, neměla již dosti odvahy přebrodit se na protější Hrubou stranu, ale vylezla na dvoře na jasan. Tam ji našel celou promoklou a hrůzou polomrtvou soused Mudrák a na zádech ji odnesl do kuchyně. Doma jsme vysušili vodu, která zůstala po přívalu v místnostech a šli si asi hodinu zdřímnouti.

Skoro ráno jsem se šel podívat na Dolní konec, kde vnikla voda také do četných domů a k šesté hodině jsem se zase vracel domů. Domů jsem však již nedošel. Celou šířkou mezi Malou a Velkou stranou se proti mně hnala obrovská vlna vody, jistě aspoň 1 m vysoká. Uskočil jsem před ní na schůdky jedné chalupy na Velké straně, uběhl jsem i do světnice, než i tam se už drala voda a ve chvílce stála už 40 cm vysoko. Kleče na lavici díval jsem se oknem na protější Malou stranu. Strašné proudy vody tam útočily na chalupy a ony za chvíli jako podřáté padaly a hroutily se do ničivého živlu. Nikdy nezapomenu na to hrozné divadlo. Když voda poněkud opadla, běžel jsem k našemu stavení, na něž jsem z okna neviděl. Ležela tam však již pouze hromada rumu a trámů. Nahoře na zřícené střeše mečelo úzkostlivě kůzle, které se tam zachránilo, zatím co jeho matka-koza zahynula pod sutinami chléva. Sešli jsme se nad troskami se ženou, která v poslední chvíli se zachránila útekem k sousedu Červenkovi, jehož chalupa nápor vody vydržela. Neplakali jsme, dokončuje Jan Dvořák své vypravování, ale ještě dnes po 19 letech mu přeskočil hlas při těchto slovech. Z celé chalupy zůstala státi pouze pec, na níž se zachránilo něco peřin a starých šatů; vše ostatní bylo zničeno a odneseno.

Vypravování pí Marie Bártové:

V době povodně jsem žila u svých rodičů (Cyril Vlček) v čís. 26. na Malé straně. Když 8. července večer opadl první příval, poslali mne rodiče na noc k provdané sestře. Sami zůstali doma s dvěma mladšími sourozenci. Ráno 9. července jsme byli náhlým poplachem upozorněni, že voda opět stoupá. Vrátili se na pomoc domů nebylo již možno. Vyběhla jsem tedy s ostatními uprchlíky na svah za Hrubou stranou, kde se nám naskytla hrůzná podívaná. Lidé, kteří už nemohli utéci před dravým živlem, vylézali na stromy, na vysoké kupy klestu lomíce rukama a volajíce o pomoc, které jim nikdo nemohl poskytnouti. A už ozývaly se výkřiky zděšení i mezi námi, bezmocnými diváky na toto strašné řádění živlu, pod jehož náporem počaly se hroutiti jednotlivé domky na Malé straně.

S nevyhovitelnou hrůzou jsem upírala oči na náš domek, který dlouho vzdoroval přívalu, poněvadž byl postaven teprve před dvěma lety. Nevěděla jsem, zda se podařilo rodičům včas utéci. Ani náš domek však neodolal. Konečně počala voda opadávati a všichni jsme pospíchali dolů k místu katastrofy. Vojáci z místního hřebčince natáhli řetěz od kostela k faře na Malé straně. Přidržíce se ho přecházeli zachránění přes mocný dosud proud do bezpečí. První mou starostí byla shánka po rodině. Byli živí a až na přestálou hrůzu bez úrazu.

Zachránili se duchapřítomností otcovou. Rodiče s oběma sourozenci utekli před přívalem na komoru. Když pak slyšeli podezřelý praskot v celém domě, proboural otec díru do štítu, kterou se dostali z komory na půdu a odtud druhým štítem nakvap probouraným se dostali na patro v chlévě. Chlév byl postaven celý z kamene a otec správně usoudil, že ten nejdéle odolá přívalům vod. Předvídal správně. Kamenný chlév vydržel, takže vyvázli bez pohromy. Z celého zařízení domku jsme zachránili pouze hodně poškozený šicí stroj a krávu, kterou otec odvedl už v poslední chvíli, kdy už se téměř topil v přívalu vody, do stodoly.

Dílo dravého živlu na Malé straně Foto uč. Bárta

Na hořejší fotografii vidí čtenář několik domků na Malé straně po povodni. Krajní vpravo č . 26.b , jemuž utržen štít, musel býti zbourán, vedle č . 26a Cyrila Vlčka /viz vypravování pí. M . Bártové, dále trosky chalupy č . 25.b a krajní domek vlevo č . 25.a , který nápor přívalu vydržel.

Vedle polozborcený domek č . 129b Cyrila Stehlíčka, musel býti stržen. Také Hrubou stranu a Dolní konec zasáhl ničivý živel. Zde je líčení Ferdinanda Šidly z Dolního konce.

Můj domek stál na Dolním konci u mlýna – říká se tam „Na zahradě“ – uprostřed krásných každoročně rodících jabloní. Když 8 . července večer přišla velká voda, odnesli jsme se ženou cenné věci k výše položenému sousedu naproti, v domku jsme však zůstali i s dělníky na noc. Najednou ráno vidím se valiti nový, tentokrát větší příval. Vzal jsem honem do náručí tříměsíční dcerku, žena o něco starší druhou, vyvedl jsem z chlívků kozu, provaz, na němž byla uvázaná, jsem si otočil kolem pasu, a do ruky vzal pevné bidlo, s jehož pomocí jsem se brodil se ženou a kozou řídicím se přívalem vody. Šťastně jsme se přebrodili naproti k sousedovi. Z okna jsem pak pozoroval, jak náš domek se naráz ocitl uprostřed

širokého vodního proudu, který se nějakou chvíli rozrážel o jeho stěny. Pojednou však zadunělo, zakouřilo se a domek se naráz zřítíl, jakoby do něj někdo vhodil ruční granát – a příval vod se řítíl dále už přes hromadu trámů, cihel a kamení. Stejný osud postihl všech šest domků, které stály poblíže mého. Na starém místě jsem už svůj domek nepostavil. Nebezpečná blízkost záludné Olšavy mne přinutila, že jsem si postavil nový domek na druhém konci vesnice, naproti druhého mlýna. Podobně učinilo i oněch sedm sousedů, kterým prodala obec pozemky „Za humny“, kde vznikla potom nová ulička zvaná „Za humny“. Domky po povodni tam postavené jsou označeny zeleně.

Z uvedených vyprávění očitých svědků udělá si čtenář aspoň částečnou představu hrůzy, kterou tenkrát Šumice zažily. Možno mluvit téměř o zázraku, že nikdo nepřišel o život.

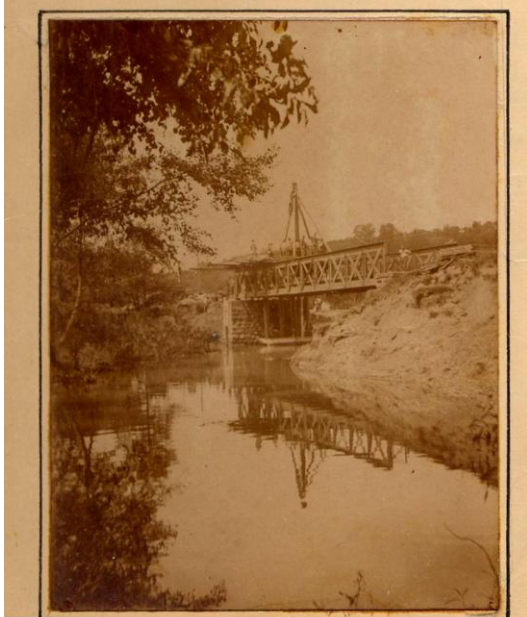
Hned jak začala voda opadávati, scházeli se nešťastní majitelé zničených domků a opět ozýval se srdcervoucí nářek nešťastníků, neboť mnohým vzala voda doslova vše; zachránili pouze holý život.

Škody způsobené povodní jsou hrozné. Na Malé straně pobořila voda 31 domků úplně i s hospodářskými budovami /chlévy, stodoly/. V celé ulici zůstalo stát pouze několik chalup a z těch mnohé byly poškozeny. Na Suchém řádku spadlo 8 budov, na Velké straně a na Dolním konci 18 stavení, u dolního mlýna všech 8 domků, v Kútě 4 chalupy, vedle školy 1 budova a naproti kostela obecní sýpka – celkem 71 obytných budov a přes 30 stodol. Celá čtvrtina Šumic. 72 rodin se ocitlo rázem bez přístřeší, ba často bez nejnnutnějšího obleku. Zásoby píce byly úplně zničeny. U četných domků vyvráceny a odneseny ploty. Vše

událo se tak rychle, během tří hodin, takže nikdo nemohl nic zachránit pro strašný proud vody, který se valil vítězně vesnicí. Po povodni dán také ukvapený rozkaz k vykácení stromů před domky na Malé straně. /vrby apod./ Voda pobořila také četné mostky a lávky a nadělala i jiných dnes už těžko zjistitelných škod, zvláště na polích podél Olšavy a Ovčírky. V několika místech poškodil příval i železniční trať.

Na vedlejší fotografii je viděti podemletou trať u mostu, který stával nedaleko zastávky. Po zregulování Olšavy odstraněn.

Na vedlejší fotografii je tentýž most; jeho poškozenou opěrnou stěnu dělníci opravují. Zároveň viděti na obrázku kousek starého řečiště Olšavy. /Pohled z mostu u zastávky./

škody

Odhaduji škody okrouhle celkem na 3 – 3 ½ milionu korun. Ihned po katastrofě se ustavil pomocný výbor, který zaslal telegrafické zprávy o pohromě okresnímu hejtmanství, místodržitelství a Národnímu shromáždění v Praze. Pánové Jan Slíva, Jan Vaculín a uč. Vilém Trylč provedli soupis škod. Říd. uč. Ant. Vaněk rozesílal zatím prosebné listy okolním obcím o poskytnutí potravin. První pomoc poskytl odbor Čsl. Červeného kříže v Uh. Brodě. Jeho předseda berní

Nagl přivezl na dresině potraviny všeho druhu. Z obcí přispěly první Prakšice, 14. července. 15. července dodala vojenská správa 30q rezné mouky.

(str. 35 – 38)

Rok 1924.

Tohoto roku slavil 30leté výročí svého založení nejstarší šumický spolek. „Sbor dobrovolných hasičů“. Byl založen v roce 1894. Jako zařizující družstvo jsou uvedeni na originálu stanov: Augustin Kašpárek, Frant. Hřib, Jan Krhutek, Jan Kudela, „Franc“ Gajdoš a „Anton“ /Křestní jména posledních dvou jsem napsal v uvozovkách, poněvadž jsou napsána německy a jsou smutným dokladem toho, jak i naše ryze české Slovácko bylo koncem minulého století náchylné k pozvolné germanisaci./ Téhož roku si pořídili hasiči svou první ruční stříkačku s nejnútnejším hasičským náradím. 9 ./9 . 1894 konána slavnost posvěcení stříkačky a skládání slibu 26 členů hasičského sboru. Následovalo defilé hasičstva, místních šohajů na opentlených koních v národním kroji i švarných šumických děvčat, která ověncila novou stříkačku spoustou kvítí.

O své činnosti vede hasičský sobr „Památní knihu dobr. sboru hasičského“, jež obsahuje hlavně údaje o požárech, valných i jiných schůzích sboru, seznamy členů a funkcionářů sboru z r. 1894/, jakož i záznamy o účasti sboru na různých slavnostech církevních. Řídící učitel Ant. Vaněk se v „Památní knize“ zvěčnil /ač nepodepsán/ pěknou vzpomínkou na 28. říjen 1918, ozdobenou znaky českých zemí a alegorickými postavami ptáků /rakouských orlů?/ v pozadí. Postrádám v ní zápisů o vzdělavací a národně uvědomovací činnosti sboru, která jistě nebyla opomíjena, neboť hasičský sbor vlastní dnes již hodně spotřebované přenosné jeviště s několika obvyklými proměnami. Další činnosti hasičského sboru ve svobodné republice bude vzpomenuo na příslušném místě. Pokračovani po uvodníku.

(str. 60)

Rok 1925.

Požár mlyna.

V hostinci u Tlachu místnost naplněna silvestrovského večera, kolem pul dvanacté hodiny ochotnici pravě předvadeji nějaky kúplet ve kterem byla také zasvěcená živa koza. V tom okamžiku přišla rozumna po tichu zprava lidi „hoří Kohutkuv mlyn.“ Obecenstvo opouštelo svoje místa a vychazelo ven přesto že na jevišti žádný nevěděl co to znamená. Velitel místního sboru dobrovol. hasičů Lorenc Ludvík kovař č 37. take jako učinkující, snad vyrozuměl tomu otevřel okno a výskočil na ulici. Což ho nasledovali i jini. Tak během malo minut hostinec zustal prazdny a všichni spěchali k místu požaru

V těchto okamžicích zazněl hlas hasičské trubky, který budil z nočního spanku ku pomoci. Požár byl velký. Na pomoc přijely sousední hasičské sbory, z Banova z Rudic, a Zahorovic. Usilí těchto obrancu zdolalo ten zhoubný život, který se více nerozšířil. Škoda byla velká. Vznik požaru vyšetřen krátkým spojením elektrického vedení. Rano 1 ledna 1925 po pyšnem mlyně zustaly jenom začazeny zdi a kominy čnějici k obloze.

(str. 65)

1927.

Stavba obec. domu a hasič skladistě.

Dne 16 března započatá stavba obecního domu a hasičského skladistě. Stavbu provádí obec ve vlastní režii. Vedoucí na stavbě jest ustanoven Tlach Leop. O stavbě obecního domu a zároveň hasičského skladistě bylo již mnohokráte dle obecního protokolu rokováno. Ku této zamyšlené stavbě muselo přijít jednání pro nutnost hasičského skladistě a nutnost obecní kanceláře. Za dřívějších dob odbyvaly se schůzky obecních výborů u starosty, kdež byly také uloženy všechny (uloženy všechny) obecní spisy a listiny, v obecní truhlici.

Jednání pro vyspělost již pokročilejší doby usneslo se tehdejší obecní zastupitelstvo o tuto stavbu, také na silný nápor členu dobrovolného sboru hasičů, obzvláště tehdejšího velitele sboru Ludvíka Lorence č. 37. kováře, by ku této stavbě bylo zařadeno hasičské skladistě. Na místě pro stavbu zvolenem, dříve stala obecní stará budova sýpka. V této sýpce bylo uloženo jarní obilí to jest ječmen a oves. Obilí toto sesípali tehdejší rolníci pullanici a čtvrtníci jako vklad pro sousedskou výpomoc. Na jaře kdo neměl potřebného osiva k setí, dostal vypůjčiti 1 měřici ječmene nebo ova, když tam ani žádný vklad nesložil. Na podzim zase oplatil, ale za vypůjčení dal o ¼ více tj. 12 kg a půl kg toho obilí jaké měl vypůjčené. Ten který měl složený vklad a žádné obilí si nevypůjčoval dostal moky obilí z těch přebytku. Tak že vklad obilí byl vždy stejný a co převyšovalo bylo rozdělené ale jenom pro vkladatele.

V roce 1919 při velké povodni tato sýpka spadla i se vším příslušenstvím bylo tam umístěna kulna pro stříkačku dále místnost kdež se prováděla pitva vrahu a sebevrahů a malá obecní věznice.

Na místě se prováděla stavba obecního domu, v němž dle nakresu jest umístěna obecní váha poštovní úřad a hasičské skladistě. Stavbu prováděla obec ve své režii. Každý občan majitel potahu měl povinnost dovésti materiál tj. cihlu písek šterk zdarma a zedníci tesaři a dělníci odpracovat každý 3 dny také zdarma.

Požár.

Dne 11 března 1927. k 8 hodině ranní vypukl požár u p. Františka Bublíka zedníka č. 151 který zničil jeho domek, takže musel jmenovaný stavěti od základů. Příčina požáru neznámá.

(str. 72)

Požár.

Dne 22 prosince vypukl požár ve dvoře Cyrila Vlčka č. 28 kdež měl zřízenou stolařskou dílnu, jeho zeť Antonín Müller, dílna tato byla velmi přes velmi dobrý zákrok místního hasičského sboru. Požár zaviněn neopatrností.

(str. 76)

1928.

Oslava 28 října.

V předvečer 28 října uspořádán lampiónový průvod s hudbou po vesnici, u pomníku padlých světové války projev bratra vzdělavatele hasičského sboru Leopolda Tlacha o osvobozené vlasti a svízelných padlých hrdinů. Sučastnen učitelský sbor i školní mládež.

(str. 79)

1929.

Požar.

Dne 18 ledna vypukl požar ve staji Ludmily Havlačkove č 128 následkem že přitapěla jedné kravičce která tam byla sama malymy kamny tak zvanym vickem, by ji nebylo zima. Požar vypukl asi 8 hodině večerní, při velmi krutem mrazu, hasiči jakož i občané byli hned v pohotovosti, pomahal každý dle svých sil zdolaní tohoto živlu, přes to že stříkačka ruční, při všech nadliských silně zamrzala. Byl brzy zdolan a nerošířil se na vedlejší sousedy.

(str. 80)

Zakoupení motorové stříkačky.

Bylo to v měsíci dubnu, když vzpomenuto v kovarni u kovadliny Ludvíka Lorence kováře a velitele hasič sboru sešlost naší staré stříkačky Byli to hasiči Tomáš Bachurek Tlach Leopold Gajdoš František a velitel Lorenc, kteří rokovali o nutnosti zakoupení nového stroje. Když se rozchazeli byli nadšeni myšlenkou že stříkačka ještě tohoto leta jistě bude zakupena. Při nejbližší příležitosti, domluvili tuto věc se starostou, který neměl žádných namitek, a při první příležitosti dal tuto věc do schůze obecního zastupitelstva. Obecní zastupitelstvo bylo vědomo nutnosti opatření tohoto stroje, dalo jednohlasně souhlas s podmínkou by byla svolana obecni valná hromada

Valna hromada svolána v měsíci květnu do hostince u Tlachu, na níž se dostavilo velký počet občanu. Po zahajeni které přednesl starosta obce Leopold Slíva věcným proslovem o nutnosti zakoupení této stříkačky, jakož i proslovem velitele hasič. sboru Lorence Ludvíka usnaší se valná hromada, by byla zakoupená motorová stříkačka dostačující síle pro naši rozlehlou obec. Ihned zvolena 12člena komise která se bude starati o úhradu na zaplacení tohoto stroje. Sbor tehdy jiz mel asi 16tísíc K. které uhradil při pořadání zabav a divadel, obnos tento dal k dispozici. Komise rozvrhla příspěvek pro každého majitele domu a to poplatek z kominu: Za každý komin poplatek činil 25K. Čím měl na domě více kominu tím měl více tohoto poplatku. Tak vypravila se pěti člena deputace a koupila motorovou stříkačku i spříslušenstvím od hasičských zavodu v Čechach u Prostějova za obnos 52.000 K.

Svěcení stříkačky a odevzdání svemu účelu.

Dne 8 zaří byla posvěcena nová motorova stříkačka a p. Hlobilem děkanem z Uh Brodu a místním p. farařem Josefem Bergrem. Po těchto obřadech byla předana hasičskemu sboru starostou obce. Kmotrami při svěcení stříkačky staly: pani Anna Synčáková č 128.

Pani Barbora Slívová starostová a pani Barbora Hřibová č 74 manželka. bratra hasiče Jana Hřiba t č hasičského pokladníka. Této slavnosti byli s účastněny hasičské sbory ze sousedících obci. Banova Zahorovic, Rudic a Tešova. Přitom bylo konano okrskové cvičení jmenovaných sboru a lidová veselice v zahradě u Pipalu, která dopadla velmi dobrým výsledkem pro místní sbor.

(str. 81)

Oslavy 28 října

Jako předešlé letá, tak i letos pořadány oslavy tohoto významného dne, předvečer pruvod s hudbou po vesnici, hasičský sbor školní mladež obecní zastupitelstvo učitelstvo a občane. O významu tohoto dne měl proslov u pomníku padlých řidicí učitel Antonín Vaněk.

(str. 82)

Rok 1933.

Zavažení koryta Olšavy. Požar.

Na zavažení starého koryta řeky Olšavy bylo postupovano. Ná zavažení bylo zaměstnaní naši dělnici kteří nasledkem velké nezaměstnanosti ve stavebnictví nemohli nikde najiti zaměstnani. Proplacením těchto prací byla určena obec.

V tomto roce v zimních měsících vypukl požar na obytném domku Josefa Velfla krejčího v kutě. V časnym zakroem místního sboru dobrovol. Hasiču požar tento se neroširil na souseda Ludvíka Zetky, takže shořela jenom střecha Velflovehom domku a spodní část ačkoliv

Byla ještě ze dřeva byla zachráněna. Jedině tam utrpěl sbor velkou škodu na hadicích nasledkem velkeho mrazu.

(str. 104)

1937.

Umrті T . G . Masaryka

Dne 14 zaří rozletla se sprava po celém uzemí Československé republiky že v Lanech dobojovál svuj poslední boj, byvaly president osvoboditel T . G . Masaryk. V naši obci k pamatce na zemřelého, v kostele slouženy bohoslužby, za učasti obecního zastupitelstva, dobrovol. Hasiču školní mladeže a všech korporací a ostatního občanstva. Cely den zustal svatečnym jakož i den jeho pohřbu.

Požár

Toho roku vypukl požar stodoly Františka Plaška rolníka č 64 Tato stará dřevěná stodola plně výložena slamou lehla popelem požar se dale neroširil. Při četnickem šestření se vyšetřilo že stodolu zapálili dva 16letí kluci Gajdoš Antonín č 92 a Tlach Bohuslav č 84 z rozpustilosti Již v měsíci listopadu mrazy se hlasily k svému pravu. V prosinci i hodně snežilo nebyla příliš silná zima ale bez blativého počasí.

(str. 126, 127)

Kronika obce Šumice 1951 – 1965

1951.

Hasičstvo.

Činnost hasičského sboru omezuje se náborem nových členů, hlavně z řad mládeže a mladých zemědělců. Má pravdu velitel sboru když říká, že je zapotřebí sbor omladit. Vždyť ve sboru jsou vesměs starší členové. Pravdou jest, že cvičení sboru prováděno dosti často a členstvo se cvičení zúčastňuje. Podaří-li se získati do sboru mladé lidi, bude to jenom k posile další záslužné práci československého hasičstva.

(str. 9)

Pro úplnost kroniky, dovoluji si ještě zaznamenati, některá data, týkající se spolkového života v naší obci a zároveň pojmenování družstevních a komunálních podniků. Jména funkcionářů jednotlivých korporací a jména vedoucích družstevních a komunálních podniků.

Místní organizace komunistické strany československa v Šumicích

Předseda: Tlach Leopold, jednatel John Jaroslav, pokladník Jar. Chromek

Místní odbočka svazu českých zemědělců.

Předseda: Juřeník František, jednatel John Leopold, pokladník V. Dvořáček

Místní odbočka svazu československosovjetského přátelství.

Předseda: Kubáň Ludvík, jednatel Šustek Josef, pokladník Slíva Jaroslav

Místní skupina svazu české mládeže.

Předseda: Stanislav Jančařík.

Tělocvičná jednota Sokol; sportovní klub

Starosta: Václav Dvořáček, vedoucí sportu: Bartoš František

Odbočka svazu československého hasičstva:

Předseda: Zálešák Karel, velitel hasičstva Ludvík Lorenc.

Odbor žen, při jednotném svazu českých zemědělců:

Předsedkyně: Šotová Anežka.

Místní skupina Revolučního odborového hnutí.

Předseda: Surý Antonín, jednatel Šojdr Ladislav, poklad. Slíva Josef

Združení rodičů a přátel školy:

Předseda: Juřeník Josef, jednatel Jaroslav Žampach, pokl. Stanislav Šojdr.

(str. 36)

1955.

Požární jednota.

Letos je tomu šedesát let, co byl v naší obci založen hasičský sbor. Zakladatelem sboru byl nadučitel Augustín Kašpárek, který v naší obci působil mnoho let, v naší obci zemřel a také jest pochován. Podle udání starších občanů byl učitelem pokrokovým a všemožně se snažil zanechat po sobě dobrou památku. Založil hasičský sbor a za jeho působení postavena v roce 1893 také nová škola se čtyřmi učebnami, bytem pro nadučitele, kabinetem a jednou světničkou, svobodárnou. Než, vražme se k oslavě tak vzácného jubilea.

Osmého ledna konala se slavnostní schůze požárníků, na které mimo občanů, přítomni delegace požárníků z okolních vesnic, z Rudic, Nezdenic, Bánova, Luhačovic a Uh. Brodu. Přítomen rovněž okresní náčelník a první tajemník okresní požární jednoty. Slavnostní projev přednesl velitel místní jednoty požárníků br. Ludvík Lorenc. Zhodnotil lidumilnou činnost sboru od počátku jeho založení neopomeňujv poukázati na zdatnost a obětavost tohoto dobrovolného sboru, při požárních nehodách ať v naší obci, nebo v jiných místech, kam přispěchali na pomoc. Z láskou a vděčnosti musíme a budeme vzpomínati na zakladatele hasičského sboru kteří plnili heslo které měli ve svém znaku: „Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci!“ Mezi přítomnými občany sedí a bedlivě poslouchají projev staří hasiči, kteří stáli a byli členy prvního sboru: František Kozub a František Brumovský oba 81ti letí Jan Ulek František Kořínek, Josef Martinka čítající přes 70 let, a další členové sboru, kteří pro stáří a nebo pro nemoc nejsou delší dobu činnými. Antonín Gajdoš, Jan Plášek, Josef Kridela, František Bachůrek č. 40, a další. Slavnost zanechala u přítomných milý dojem.

(str. 85)

Májové oslavy.

Na letošní rok připadá významná, celostátní slavnost. Desáté výročí osvobození naší vlasti Rudou Armádou. Za tím účelem je vyhlášena celostátní akce: „Vzorná úprava měst a obcí!“ Jest samozřejmé, že i naše obec se do této akce zapojila. Mimo soukromých úprav domů a zahrádek, určuje Místní národní výbor akce veřejného významu, které jsou pojaty akčním plánem, vypracovaným před volbama do M. N. V. Dokončení úpravy chodníků na Malé straně, dokončení příjezdné cesty od mostku přes potok Ovčírku směrem na Nivky, shotovení dlažďeného chodníku od Jana Škubala po Jana Pláška v Kůtě, **úprava skladiště Požární jednoty z dílny bývalého domu Havlíčkova, úprava zasedací síně ze stávajícího skladiště Požární jednoty v budově Obecního domu**, dokončení hospodářských objektů při Obecním domě a úprava nádvoří při farní dvoraně. Většina těchto akcí byla započata v minulém roce, je třeba jenom dokončení. Naši občané, pokud počasí dovoluje, chápou se ochotně těchto prací, neb mají zájem, aby naše obec obstála v soutěži Vzorná obec, kterou vyhlásil Krajský Národní výbor.

(str. 87)

Celookresní soutěž požárníků.

Dne 15 května, od rána, bylo v naší obci živo. Motorové stříkačky a dopravníky zjízďely a řadily se na sportovním hřišti na výpustě. Požárníci v pracovních stejnokrojích z 35ti obcí, mladí i starší i ženy, vítají se na vzájem. Dechová hudba hraje různé pochody na přivítanou. Velitel šumických požárníků, bratr Ludvík Lorenc, který je současně předsedou Okresního svazu požárních jednot, má plné ruce práce. Rozmístit správně tolik strojů a jejich obsluhu, seřazení dopravníků, postarati se o občerstvení tolika lidí. Prvním úkolem dneška je však podati hlášení, krajskému veliteli, který je na desátou hodinu očekáván. Před desátou hodinou řadí se jednotlivá družstva. Za zvuků státních hymen, vstýčena státní vlajka. Dozněly státní hymny. Krajský náčelník vykonál za doprovodu okresního náčelníka přehlídku nastoupělých družstev, zdraví „Bratři požárníci Zdar“, tito odpovídají „Zdar bratře krajský náčelníku!“

Slavnost i soutěž zahájena. Na tribunu vystupuje předseda Místního národního výboru Jar. Šojdr přednáší zahajovací projev, vítá všechny přítomné požárníky a projevuje radost nad tím, že je to naše obec, která má tu čest přivítati požárníky z celého okresu. Pak se ujímá slova předseda okresního svazu bratr Lorenc. Připoměl význam dnešní akce a přál družstvům požárníku mnoho úspěchů. Po projevech, které trvaly asi 30 minut, zahájena soutěž. Spočívala v pohotovosti, rychlosti a co možná v nejlepší připravenosti zasáhnouti do boje proti ničivému živlu, požáru. Rychlá doprava stříkačky k vodě (toto místo bylo určeno na řece Olšavě) montáž hlavic, montáž hadic, spuštění motoru a výtlak vody. To byly hlavní podmínky. Jednotlivé družstva nastupují a prokazují svojí zdatnost a připravenost. Komise bedlivě sleduje výsledky. V soutěži vyhrává družstvo požárníků z Bánova. Je z 35ti jednot, nejlepší. Na druhém místě jsou naši požárníci. Radostně a vesele se rozjíždějí požárníci májovým večerem do svých domovů. Všichni byli spokojeni dnešním výsledkem. Bánovští, že jsou první a ostatní, že byli svědky toho, jak které družstvo jest pohotové. Bylo to škola a žáci. Příští rok se sejdou v Havřicích.

(str. 91, 92)

1959.

Povodeň. 16. VIII.

Žnové práce dostaly se do největšího tempa. Se sklízni obilí započato 20 července. Úroda obilovin byla dobrá, místy až velmi dobrá, jak oziminy tak i jařiny. Kosilo se ponejvíce samovazy, obilí se skládalo do křížných mandelů i do panáků. Poslední dny měsíce července byly sice bouřlivé z menšími déšti, to však mnoho nevadilo postupu práce. Začátkem srpna započato z výmlatem. Letní slunko pražilo po celý den, práce šla ku předu. Provádělo se všechno jedním šmahem. Kosení, skládání, svážení, výmlat. Když bylo všechno v nejlepším tempu, přišly bouřky i lijavci. Malý mráček, hromobití, lijavec. Co to znamená pro polní práce a k tomu ve žních, není zapotřebí poznamenávat. Postup práce je zpomalen, kola strojů i povozů zařezávají se do mokré půdy. Obilí pod tíhou vody poléhá na zem. Každý den, hlavně odpoledne bouřky, lijavec. Vyvrcholení přichází 15 srpna. Celou noc a celý den a v noci na 16 srpna prší a prší. Ráno 16. srpna. V časných raních hodinách nezvyklý hukot probouzí občany bydlící v horní části obce v Kůtě, za dráhou. Potok Ovčírka, jindy skorem suchý, přináší hukot. Korytem se valí spousta vody, z koryta se rozlévá v rovině do polí a ve vesnici po návsi. Voda zaplavuje zahrádky a vniká do nížepoložených domů. Mocný proud rve a odnáší co má v cestě. Odnáší stromy a klády dřeva, snopy obilí. Kolem sedmé hodiny voda v Ovčírce opadá. Za to řeka Olšava začíná řádit. Prostor pod mostem nestačí pojmout spousty vod. Voda v řečišti stoupá, už přetéká přes most. Dravý proud nese bedny, trámy, prkna, včelí úle, kralikárny, celé mandele obilí, vyrvané stromy. Sláma, stromy chytají se na zábradlí mostu a tvoří jakousi přehradu, voda se zvedá a zaplavuje zahrady, hřiště na výpustě, zaplaven je hřbitov téměř do poloviny plochy. Ochranná hráz, zbudovaná při provádění regulace Olšavy jest v jednom místě vodou promleta, prostor pro průtok vody se rozšířil a voda se hrne přes zahrady a dvory, přes silnici přímým tokem na malou stranu. Dvě části vesnice, horní část od dolní části je oddělena vodou od dráhy až po kostel. Přes most se valí kalný proud, zábradlí metr vysoké je pod vodou. Voda stoupá stále, už teče mezi koleji dráhy. Na malé straně a v povodí řeky na dolním konci obce, vynášejí lidé to nejnужnější, vyvádějí dobytek. Po pás ve vodě.

Přes nový železobetonový most v dolní části obce, který spojuje obec z tratí Vlachňová voda rovněž přetéká. Domky, Boženy Stehlíčkové, Anežky Kubáňové, Augísta Lišky, jsou zaplaveny. Voda teče okny dovnitř. Od dráhy téměř po silnici bod brodskou a dále, jest jedno jezero. Řepa semenačka, která dávala výhled na velmi dobrou sklizeň je pod vodou

zaplavena, rovněž tak řepa krmná a vojtěška. Všechno družstva. Pod velkým tlakem vody, vylomilo se zábradlí mostu, dravý proud strhl jej dolů, nastál rychlý odtok. Skladištní bouda u stavby kulturního domu, postavena v blízkosti řečiště se hroučí. Betoné skruže o průměru 120 cm, připravené do mlynského náhonu válejí se jak dřevěné sudy a narážejí na plot kolem pomníku padlých, který i s betonovou podezdívkou se klade do vody. Figura fošen 58 kusů se od zemi odlepuje a celá jak je složena, plave po malé straně a za ní desetimetrové klády, materiál to pro stavbu kuturního domu. Kolem desáté hodiny, počíná voda klesat. Občané, bydlící v povodí řeky si oddechli. Po upadnutí vody, se naskytá nová podívaná. Zábradlí nostu vysí ve vodě, dlažba silnice přes most a ještě kus do vesnice vymleta a odplavána. Před domy Stanislava Šojdra, Šidly a Mikuláše Tlacha vymleté jámy, po vesnici kusy dřeva a kupy slámy, bahna, štěrku. Ve sklepích voda. Přijíždějí požární sbory z Rudic a Bánova a spolu z našimi požárníky čapají motorovými střikačkami vodu ze sklepu a zaplavených studní. Lidé mají plné ruce práce. Pomáhá jeden druhému vyklidit nanesené bahno z místností, vodou zaplavených. Hladina vody klesá stále více. Nastává večer, srpnové neděle 16 srpna. Dlouho do noci zní hukot čerpadel. Ráno, 17. srpna uklízí se co zůstalo někde zachyceno a co občané chytli. Celá figura fošen zůstala zakleštěna mezi stromy naproti domu č. 139. Klády a další materiál po různu ve vesnici a v zahradě Karla Tomka. Stavba kulturního domu ztratila povodní 5m³ řeziva, 60m³ štěrku, 40m³ písku. Občané utrpěli škody asi za půl milionu, včetně škod způsobených družstvu. Domek nebyl zbořen žádný ani jinak, mimo páru utopených prasat obětí nebylo. Škody napáchány na úrodách a poškozených domech ve kterých se pronesly podlahy a popraskaly příčky. Z některých dvorů vymeteno dřevo a co voda mohla utrhout.

Jak k této živelní pohromě došlo? V noci z 15 na 16 srpna snesla se hroná průtrž mračen nad Komnou, Přečkovicemi a Rudicemi. Spousty vod valících se od Komně, zničily stolárnu v Bojkovicích, odplavili několik kubiků (snad asi 50) řeziva a mnoho hotových výrobků. Byl stržen most silniční vedoucí přes říčku tekoucí od Komně. Mezi Nezdenicemi a Záhorovicemi protéká údolím potok Kladenka od Přečkovic. Zde se valila voda do řeky Olšavy, vzdouvala se a zaplavila zámeckou zahradu a zámek v Nezdenicích. Voda vytékala okny v přízemí zámku. Železniční trať v délce 50ti metrů v blízkosti nádraží Nezdenic byla podemleta. Vlaky, jenom osobní dojížděly jenom do Nezdenic nádraží a zde se děla přeprava osob autobusy do Bojkovic a opačně. Oprava tratě provedena během 12ti hodin. Od Rudic se valil kalný proud vod Ovčirkou, jak je se začátku tohoto zápisu uvedeno.

Před čtyřiceti léty, dne 19. července 1919, byla taky povodeň. Ta však byla pro naši obec katastrofální. Sedmdesát domků bylo úplně zbořeno, dalších 120 bylo poškozeno. Mnohým občanům nezůstalo jenom to co měl na sobě. Kdo měl jaké zásoby živobití, trochu té mouky, voda všecko zničila. Po odstupu dalších páru let, nebudou občané ani věděti, jak povstala řada domů na malé straně a suchém řádku, kterak byla založena část obce na záhumení, kde se vzaly skupinky domů na dolním konci obce a t. d. To jsou památky na rok 1919. O tom napsal velmi mnoho i fotografiemi doložil kronikář františek Palička a čtenář si může toto přečíst v první kronice, která je uložena u Místního národního výboru. Tato povodeň dala podnět k provedení regulace řeky Olšavy. Nebýti tohoto, měla letošní povodeň katastrofálnější následky. A kdyby průtok vody pod most byl plynulejším, nemuselo dojít ani k tomu, o čem zde psáno. Most přes řeku Olšavu je co do průtoku nízký a mimo toho, prostřední mohutný pilíř brání plynulému odtoku zvětšnému přívalu. Na pilíř se zastaví co voda přináší a tím se i tak malý průtok ještě zmenšuje, voda se vzdouvá a razí si cestu kde se dá. Po neblahých zkušenostech v roce 1919 a v roce 1959, uvažuje se, provést rekonstrukci tohoto mostu. Kdy k tomuto dojde, může se dověděti čtenář, některých z dalších zápisů v příštích létech. Nech jenom do té doby neuplyne dalších 40 let!

(str. 185 - 187)

1961.

Požár.

V neděli dne 17. prosince v časných raních hodinách byl nezvyklý budíček. Siréna hlásí poplach. Místní rozhlas hlásí: „Občané, vemte si vidle a kopáče a ihned se dostavte na farmu JZD.“ Hoří velký stoh slámy. Toho dne klesla teplota na minus 22 stupně. Jaké to bude hašení? Voda je dosti daleko od farmy a než-li se z potoka leské vytlačí nahoru, v hadicích zamrzne! Takto hovořili občané spěchající na místo požáru. A jaké pak hašení, když stoh hořel ze středu, jak bylo na místě konstatováno. Požár vznikl samovznícením a mohl být jedině pokud bylo možno, lokalizován aby se rapidně nemohl rozšířit. Účinně bylo organizovaná záchrana slámy tím, že co ze strany severní olizovaly plameny stoh slámy a občané všemi prostředky, sněhem, vodou donášenou ve vědrech z kravínů plameny tlumili, ze strany jižní se sláma nakládala na vlečky a odvažela se do bezpečí. Tato práce se konala pokud čpavý kouř dovoloval. Kolem desáté hodiny zachvítily plameny celý stoh. Konec záchrany.

Požáru padlo za obět' nejmín třicet vagonu krmné slámy. Je pravdou, že škoda byla kryta pojištěním, ale stoh slámy se nenahradí. Téměř do konce roku dodotnávala sláma a čpavé plyny se táhly údolím. Takto končil rok 1961 v našem Jednotném zemědělském družstvu. Mnohý z družstevníků si posteskl: „Co to dalo práce a za pár hodin je po všem!“

(str. 243)

Požárníci.

Nejstarším spolkem v naší obci jsou požárníci, nebo jak se dříve jmenovali, sbor dobrovolných hasičů. Sbor byl založen v roce 1890 tehdejší nadučitelem (ředitelem obecné školy) Augustinem Kašparkem. Heslem sboru bylo: Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci. Toto heslo se uplatňovalo do nedávne minulosti. Nechejme stranou účast hasičů při církevních slavnostech, jako o Vskříšení, Božím Těle, na ukončení starého roku, sbor hasičů se zúčastňoval korporativně slavností národních jako byly narozeniny prezidenta republiky, oslava 1. máje, oslava Svátku Svobody 28 října. Co se týká hlavního poslání hasičstva, počínal si šumický sbor při požárech velmi obětavě za což byl kladně hodnocen. Přesto, že téměř všichni členové sboru byli výkonní zemědělci, měli dosti času nacvičit a sehrát pěkné divadlo, uspořádat letní výlet, zábavu to pro mladé i starší občany. Zkrátka, věnovali se kulturně osvětové činnosti. Pravdou je, že iniciátorem kulturních podniků byl bezesporu velitel hasičského sboru Ludvík Lorenc, povoláním kovář a nejbližšími spolupracovníky byli členové sboru Jan Kolařík a Josef Velfl, oba krejčí. Ludvík Lorenc byl velitelem sboru přes 30 let. Obdobná činnost až na malé vyjímky projevovala se do nedávna. Je pravdou, že požárníci se už církevních stavností nezúčastňují, ale v poslední době, mimo vlastního poslání, nic pro kulturní život, mimo taneční zábavu jednou nebo dvakrát do roka, nepodnikají. Staří členové odešli jedni do nenávratna, jiní na odpočinek. Mladí, jak jsem uvedl, mimo vlastního poslání, nejeví zájem o kulturní činnost. Nejsem ani jsem nebýl členm požárníků, ale velmi rád vzpomínám na dobu, kdy, hlavně v letních měsících hasiči se každým rokem mohli pochlubit dobrou kulturní činností. I za okupace podnikali slušné zábavy a hodnotné cvičné programy. A to jenom proto, aby dokázali plnit druhé heslo: Vlasti k obraně, bližnímu k ochraně! Taková je skutečnost dnes, 1961. Velitelem požárníků je František Hřib, předsedou Josef Vaculín č. 60, strojmistr Josef Slíva č. 43.

(str. 244)

1964.

Požární jednoty

Z masových organizací jest Místní odbočka požární jednoty jedna z nejstarších. Právě letos oslavila sedmdesátileté (70) trvání. Této slavnosti věnuji několik řádků.

V roce 1894 byl v naší obci založen hasičský sbor, jehož heslem bylo: „Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci.“ Toto heslo bylo sborem vždy plněno. Nė že se zúčastňoval církevních slavností ale i slavností celostátního významu. Hlavním ale posláním byla druhá část hesla: „bližnímu ku pomoci.“ Na základě vypovědi starých požárníků, mnohokrátě zasáhl šumický hasičský sbor do boje se zhoubným živlem a to ně jenom v obci, ale zajížděl i do obcí okolních kde byla jeho pomoc vítána. Šumický hasičský sbor má k dispozici dobrou byt' i ruční stříkačku, byl pro okolní vesnice, kde sbor založen ještě nebyl, na příklad v Nezdenicích byl sbor ustaven až po roce 1945, jediným zachráncem proti rozšíření požáru. Naši hasiči, jak se dřívě jmenovali, byli velmi obětaví a důslední. Po první světové válce byla zakoupena stříkačka motorová a celá požární výzbroj zmodernizována. Stejnokroje byly rovněž několikrátě měněny, což se dělo celostátně, zakladatelé hasičského sboru odešli na věčnost. Na jejich místa nastoupili mladí občané a tak se ten koloběh života a existence dnes již hasičského sboru ale Požární jednoty pevně udržuje do dnes. Posledním velitelem, řekl bych z těch starších požárníků, byl Ludvík Lorenc, předsedou Karel Zálešák, jednatel Cyril Šojdr a pokladník František Vaculín. Téměř všichni uvedené funkce zastávali přes 25 let. Dne 19. července konala se velká slavnost 70ti letého trvání požárního sboru.

Stavnost 70ti letého trvání požární Jednoty.

K této slavnosti se do naší obce sjeli požárníci z okolních vesnic: z Bánova, Suché Loze, Nezdenic, Záhorovic, Rudic, Bojkovic, Komné a Bzová, všichni se svými požárními stroji velmi mnoho občanů. Požárníci hosté předvedli ukázkou boje proti požárům moderní technikou a nácvikem, když ale nejdřív byla předvedena ukázka, jak se hasilo před 100 léty. Tuto ukázkou předvedli velmi pěkně občane z Bojkovic. Ukázkou zdolání požáru za pomoci ručních stříkaček předvedli se svojí zachovalou stříkačkou požárníci z Rudic rovněž velmi dobře, požárníci z Komné se pochlubili prostým cvičením se žebříky, za kteroužto ukázkou sklidili nadšený potlesk. Nelze zapomenout na mladý dorost požárníku ze Záhorovic a Bojkovic a rovněž na dorost požárníků šumických!

Všichni si zasloužili za svoje dobré provedení úkoly srdečné pochvaly – Nebudu zde uváděti pronesené slavnostní referáty které byly předneseny. Jednak jsem je dobře neslyšel a za druhé, čtenář si udělá sám představu o čem mohlo býti na tak významné slavnosti hovořeno. Na závěr slavnosti byly starším požárníkům předány Čestná uznání, odznaky a úpomínkové dary, kteréžto převzali následující staří členové: Ludvík Lorenc čís. 37, Karel Zálešák č. 10 Cyril Šojdr č. 217, František Bachůrek č. 39, František Bachůrek č. 40, Mikuláš Dvořáček č. 141, František Šojdr č. 104, Josef Vaculín č. 60, František Hořčica č. 281, Martin Jančařík č. 236 a Josef Kůdela č. 126. Družnou, veselou zábavou při které účinkovala dechovka OB slavnost ukončena. Dlužno připomenouti, že nebylo zapomenuto ani na ty členy kteří stáli u kolébky zakládajícího sboru v roce 1894, ani na ty kteří byt' i předčasně opustili naše řady. Těm všem k počtě položen krásný věnec u hlavního pomníku na zdejších hřbitově a slouženy vzpomínkové bohoslužby.

(str. 295 - 296)

1965.

Požárníci.

Hasiči si vedou dobře. Budiž jim ke cti ta skutečnost, že si vychovávají dorost. Při škole je ustaven kroužek požárnický, který vede Fr. Bradáč. Děcka jsou velice nadšené. Vypusta se co chvíli hemží chlapci a děvčaty – budoucími požárníky. Také při akcích NV se zapojují a na farmě JZD konají prohlídky bezpečnosti proti požáru. Je lepší předem několikrát prohlížet, než potom hasit.

(str. 355)

Plesová sezona.

9. ledna 1965: Po adventní přestávce konal se ples požárníků. Účast byla dobrá a hasiče, protože nechtějí prodělat, potřebují peníze na udržování stříkačky, hadice a nákup jiných potřeb, tak na Nový rok dělali bezpečnostní prohlídku komínů po všech domech a současně prodávali vstupenky na ples. Hasičům téměř nikdo neodmítne o 1 nebo 2 vstupenky si koupí, nebo žádný neví, jestli nebude jejich služeb potřebovat; mnohý bez jejich pomoci se skutečně neobešel. A tak hasiči mají peníze už předem v hrsti i když se lidem mnohým potom na ples už nechce jít. Členové požárnického sboru byli oblečeni ve svátečních uniformách a dělali současně pořadatele. Z okolních hasičských sborů byla velice malá účast, protože ten den se i v okolí konaly hasičské plesy.

(str. 370)

Kronika obce Šumice 1966 – 1986

1966.

Místní jednotka požárníků.

Hasiči

Naše jednotka hasičů má 97 členů a 20 žáků zájmového kroužku – mladých požárníků. Z toho je 10 děvčat a 10 chlapců. Ze stavu 97 členů jsou utvořena 2 požární družstva a zbytek jsou přispívající členové.

Požárnická jednotka se letos zhostila těchto akcí:

Účast na velitelském dnu při cvičení na farmě JZD v Šumicích a okrskové soutěže se rovněž zúčastnila. Na této soutěži se s družstvem mužů umístila na 1. místě a tak postoupili do okresní soutěže, která se konala 10. července v Nedachlebicích. Na této soutěži se umístili ze 23 sborů na 7. místě. V měsíci červenci se rovněž zúčastnili aplikačního cvičení v Nezdenicích a pro lepší akceschopnost se jednotka pravidelně jednou v měsíci cvičila na místním hřišti. V letošním roce se naše družstvo zúčastnilo likvidace požáru cihelny v Havřicích v noční době a to 12 členů tam bylo. V naší obci bylo během roku likvidováno hned v zárodku 5 požárů, které nezpůsobily větší škody. Všech 5 požárů bylo likvidováno použitím hasících přístrojů

V měsíci lednu byly provedeny preventivní prohlídky ve všech obytných domech, na farmě JZD a ve všech malých provozovnách. Kde byly zjištěny závady, byly později konány prohlídky znovu. Letos byl také založen ZK MP při místní jednotě. Do tohoto kroužku se přihlásilo 30 žáků. Vedoucím je bratr František Bradáč. Svou dobrou prací se přičinil o to že kroužek dnes dobře pracuje. U mladých je velmi oblíben.

Dvě družstva se zúčastnila okrskové soutěže, kde se mladší žáci umístili na 1. místě a starší na třetím. Mladší žáci postoupili do okresní soutěže, kde se umístili na 7. místě. Po dobu žní se kroužek mladých požárníků zúčastňoval žňových hlídek. Žáci prováděli hlídkovou činnost na farmě JZD i u výmlatového střediska, dále kolem dráhy kde byly obiloviny a v okolí výmlatu bombajnu. Při nepříznivém počasí zapůjčila škola stany a požárníci měli po dobu 1 týdne stanový tábor mladých.

Za dobrou činnost byl kroužek vyhodnocen okresním výborem ČSPO jako nejlepší KMP v okrese a postoupil do celostátní soutěže ŽHM v Praze. Kulturně masová činnost požárníků:

V měsíci lednu se konal tradiční ples, v rozhlase byly prováděny relace k topnému období a jarnímu úklidu. Před filmovou přehlídkou v listopadu byla přednesena relace v místním kulturním domě. Po dobu festivalu byly před každým filmem promítnuty krátké filmy o požární ochraně. V místní škole bylo promítnuto 10 filmů o požárnících pro všechny žáky. Při co školení občanů bylo provedeno přeškolení občanů v protipožární ochraně. V zimním období byl proveden zájezd na Mikulčin vrch, kterého se zúčastnilo 50 osob.

Po okresní soutěži se družstva zúčastnila přehlídky historických vozidel v Březolupech. Taktéž se požárníci zúčastnili exkurze u požárního útvaru v Gottwaldově, kde jim byla předvedena veškerá výstroj a výzbroj. Zároveň byla provedena prohlídka zoolog. zahr. v Lešné a plavecký výcvik zájmového kroužku v Gottwaldově. Také požárnického plesu v Bojkovicích se naši zúčastnili.

Při všech kulturních podnicích v našem kulturním domě jsou stavěny hlídky požární ochrany. Spolupráce s MNV byla letos velmi dobrá i s ostatními organizacemi a občany.

Plán požárníků na rok 1967

V zájmu udržení a rozšíření místní jednoty plánujeme pro rok 1967:

- 1.) Uskutečnění zájezdu na Slovensko.
- 2.) Aplikační cvičení na Záhumní.
- 3.) Ukázkové cvičení při místní škole.
- 4.) Zavazujeme se, že po úpravě parku si část parku převezneme do své péče.
- 5.) Místní jednotka se zavazuje, že odpracuje při špičkových pracích v místním JZD 300 hodin.
- 6.) V období jarního úklidu provedeme úklid před zbrojnicí i ve zbrojnici vybělíme a veškerou výzbroj povedeme ve vzorném pořádku.
- 7.) Školení a cvičení členstva budeme provádět dle dispozic okresu nejméně jednou měsíčně.
- 8.) ZKMP budeme udržovat ve stálé aktivitě a popřípadě rozšiřovat.
- 9.) K obsluze strojů zacvičíme nejméně 6 členů MV.
- 10.) Ustavíme a proškolíme domovní hlídky požárníků v počtu 10 hlídek.

(str. 34 - 35)

1967.

Hasiči.

Letošní rok patřil zvláště mladým požárníkům, které dobře vede František Bradáč ze Šumic. Pravidelně cvičívali na Výpustě a připravovali se na soutěž, ve které čestně obstáli. V okresní soutěži vyhráli a tak byli pozváni do Prahy na 3 dny pro vyhodnocení a odměny. Pět jedenáctiletých žáků:

Tomík Botlík č. 220

Petr Krhůtek č. 20

Hřib Stanislav č. 21

Rapantová č. 139

Slezáková č. 337.

Tyto mladé požárnické nadšence vezl do Prahy Fr. Bradáč. Také o zábavu a sport se všem mladým hasičům Franta Bradáč dobře stará. V lednu je zvezl jednou v neděli na Lopeník se sáňkami a lyžemi. I pan farář měl pro to pochopení a odsloužil ranní mši sv. dříve, aby děti mohly být na mši sv. a dříve mohly na Lopeník autobusem odjet. Vrátili se večer unavení, ale spokojeni.

(str. 69)

Hasičský ples:

28. ledna pořádala místní Jednota Československého svazu požární ochrany v Šumicích tradiční ples. Vstupné 7 Kčs. K tanci a poslechu hrála krojovaná dechová hudba JZD Jiřího Dimitrova z Nivnice.

Hasiči týden před plesem roznášeli pozvánky a zároveň prodávali vstupenky, kterých po dědině takto rozprodali za 1.100 Kčs.

(str. 71)

Požár v JZD.

V srpnu po 22 hodině vznikl požár sušičky obilí JZD Šumice. Díky pohotovosti Vaculína Lad. a Ptáčka Jos. byl požár včas likvidován. Škoda je minimální. Zachráněná hodnota asi 70.000 Kčs.

(str. 74)

1969.

Vzpomínka na povodeň z roku 1919.

Letos v červenci to bude 50 let, co Šumičany postihla velká katastrofa. Povodeň úplně zničila přes 70 rodiných domků a další stovku značně poškodila. K tomu ještě hospodářské budovy a úrodu nacházející se na polích v povodí řeky Olšavy. Bylo zdrcující hledět na zbořené domky, z nichž trčely zlámané krovy. Mladá republika však nedala zahynout našim občanům. Státní stavební správa se postarala o to, že ještě tentýž rok byla většina rodinných domků znovu postavena. Takže mnozí občané byli v zimě, byť i skromně pod vlastní střechou. Dnes je už málo původních domků se žůdry a první fasádou. Doba si vynutila rekonstrukci. Ale základ je původní. Nebýt státní stavební akce, málokterý občan by si sám mohl pomoci, snad jen za dlouhou dobu šetření.

(Vzpomínku pro „Jiskru“ napsal 74 letý profesor SPŠS L.K. z Uh. Hradiště.)

(str. 126)

1971 - 1973.

Požární ochrana v obci.

Činnost požárníků měla v letech 1971 – 1973 náplň jednak charakteru preventivní a také výcvikovou: Práce s mládeží byla hlavní. Aktivně zde působili především s. Ondřej a Bradáč. Výcviku mladých požárníků se účastnilo 24 dětí.

Svou brigádnickou činnost zaměřili požárníci na jedinou stavbu. Byla to jejich zbrojnice. Na podzim každého roku provedli požárníci prohlídky všech domů, objektů JZD a je třeba říct, že dobře, protože požárů nebylo. Jedinou kulturní akcí byl společenský ples 1971.

(str. 160)

Povodeň.

V srpnu roku 1972 začalo silně pršet. Voda v řece Olšavě začala povážlivě stoupat. Dosáhla o 1 m nižší úroveň ve srovnání s povodní roku 1959. Velká voda způsobila určité škody na stavbě pěstitelské pálenice a hlavně na lávkách přes Olšavu, které tento nápor

nevydržely. Jinak voda zaplavila skleповé prostory některých domů v obci. Požárníci měli co pumpovat.

Malý klípek nakonec.....

Bývá starým dobrým zvykem, že začátkem května staví ročník, odcházející na vojnu máj. V roce 1972 tato úloha připadla ročníku 1953, kteří však selhali. Chlapci sice vykopali jámu a tím to skončilo. Jejich „snahu“ patřičně a výstižně ohodnotil jistý vtipálek, který do jámy zastrčil kůl s nápisem „jaký ročník – takový máj“. Aby však obec nezůstala bez máje, o to se postarali členové JZD, kteří máj postavili a mohou být ročníku 1953 příkladem.

(str. 163)

1974.

Ve dnech 20. – 21. července 1974 se konaly oslavy 80. výročí založení požárního sboru v Šumicích. K tomuto významnému jubileu dostali požárníci do užívání krásnou moderní zbrojnicí, postavenou v akci „Z“, jejíž hodnota představuje částku 429.000 Kčs. Slavnosti se kromě domácích požárníků zúčastnili také hosté z Rudic, Nezdenic, Záhorovic a Bánova. Slavnost zahájil tajemník MNV s. Omelka Jaroslav. Hlavní projev pak přednesl předseda s. Kramný Jindřich. Uvítal všechny hosty v čele s předsedou okresního požárního sboru s. Hejtmánkem z Ostrožské Nové vsi, všechny přítomné občany. Ve svém projevu krátce vzpomněl historii hasičského sboru v Šumicích. Poděkoval všem občanům, zvláště těm, kteří na stavbě zbrojnice odpracovali nejvíce brigádnických hodin. Potom za asistence krojovaných děvčat přestříhl pásku před vchodem do zbrojnice a tímto slavnostním aktem předal novou zbrojnicí místním požárníkům. Po prohlídce zbrojnice se požárníci a ostatní občané přemístili na prostranství před kulturní dům, kde sledovali ukázky hasení požarů různými moderními způsoby. Po těchto ukázkách pokračovala slavnost v sále kulturního domu další částí.

Zahajovala ji místní krojovaná dechová hudba Olšavanka slavnostním pochodem. V sále přednesl projev stávající předseda požárního sboru s. Vaculín. Pak následovaly projevy okresního náčelníka a hostů.

V této souvislosti považují za nutné alespoň krátce vzpomenout historii vzniku požárního sboru v Šumicích. Psal se rok 1894. Hlavním organizátorem veřejného života v obci byl tehdy místní nadučitel – Augustin Kašpárek. V roce 1888 se mu podařilo založit 10-ti člennou kapelu, která v roce 1894 byla zakládajícím pilířem hasičského sboru. K nim se přidalo ještě 12 občanů, takže hasičský sbor měl 22 členů.

Zachovalo se ze seznamu těchto 16 zakládajících jmen:

1. Kašpárek Augustin č. p. 120	–	předseda
2. Hřib František č. p. 74	–	velitel
3. Červenka Josef č. p. 23	–	místovatel
4. Šojdr Jan č. p. 234	–	pokladník
5. Šojdr Josef č. p. 227	–	četař od stříkačky
6. Jančařík František č. p. 168	–	četař od hadic
7. Lorenc František č. p. 37	–	četař od lezců
8. Bachůrek Josef č. p. 40	–	lezec
9. Volařík Josef č. p. 15	–	lezec
10. Bartoš František č. p. 73	–	lezec

11. Vraník Antonín	č. p. 67	–	lezec
12. Hason František	č. p. 169	–	lezec
13. Hřib Tomáš	č. p. 103	–	zapisovatel
14. Volařík Josef	č. p. 14	–	člen
15. Šojdr Martin	č. p. 80	–	trubač
16. Kozub František	č. p. 111	–	trubač

(str. 172 – 173)

1975.

Požár.

V noci z 10. října vypukl ve škole požár. První, kdo požár zpozoroval a také ohlásil, byla s. Krhůtková č. p. 432, která šla ve 3.10 ráno do zaměstnání na farmu JZD. Požár oznámila ředitelce školy, která bydlí naproti ZDŠ. Byl zorganizován poplach, přesto, že siréna na hasičské zbrojnici byla odpojena. Prováděla se totiž její výměna. I když požár vypadal zpočátku hrozně, skutečná škoda nebyla tak velká. Bylo zničeno asi 10 m² podlahy a stropní nosné konstrukce, níž se část probořila do přízemí. Požár vznikl následkem vadné elektroinstalace, která ve zdi způsobila samovznícení trámů. Jak ukázalo vyšetřování, trvala tato „příprava“ požáru asi 2 měsíce.

Dětem ve třídě uhořela jejich největší vzácnost – živý křeček.

(str. 193)

1977.

Český svaz požární ochrany.

Organisace má bohatou tradici, vykazuje po celý rok dobrou činnost.

Mezi povinnosti patří každoroční preventivní prohlídky rodinných domů, provozoven MNV a farem JZD. K dosaženým úspěchům jistě patří II. místo v soutěži mužů, která se konala 14. května v Záhrovcích. Požárníci byli organizátory okrskového cvičení, které se konalo 15. října v Šumicích a mělo námět – dálková doprava vody.

Jako jedna z krojovaných organizací nechyběli požárníci na žádné veřejné akci, či oslavě. Ke kladům požárníků patří skutečnost, že si vychovávají své nástupce. Tato žáky vede a cvičí s. Vaculín Petr. Výsledkem brigádnické činnosti je na jejich kontě 750 odpracovaných hodin a 88 centů nasbíraného železného šrotu.

(str. 223)

1978.

Český svaz požární ochrany.

Nejdelší trvání má tato organizace v naší obci. Má tradici, ale mám takové pocity, že už to nejsou ti „hasiči“, které znám z doby svého mládí.

Na základě dosažených výsledků, které jsem si přečetl ve zprávě o činnosti na výroční schůzi i z toho, jak se členové této organizace projevují na veřejnosti, vyšlo to moje zhodnocení.

Fakta – novým velitelem požárního sboru je s. Lubomír Kramný

- požárníci provedli preventivní prohlídky domů v době od 13. 3 do 19. 3.
- uspořádali ples, který se jim příliš nevydařil
- nasbírali 200 centů železného šrotu
- účastnili se svých soutěží – okrskové v Rudicích i okresní
- slavili určité úspěchy s mladými požárníky – žáky. Při okrskové soutěži obsadili 1. místo
- starali se o svoji požární zbrojnici

Co mají zlepšit? Organizaci, získat pro práci všechny členy, a co hlavně – dát se vidět v krojích při všech slavnostech v obci.

(str. 237)

1979.

Z tabule cti.

Jako první se na tomto čestném místě objevily fotografie občanů:

Josef Vaculín – narozen 24. 8. 1898, zemědělec, pak člen JZD, dnes důchodce, aktivní poslanec a člen rady. S uznáním je hodnocena jeho činnost předsedy Českého svazu požární ochrany – 19 let ve funkci. Jeho aktivita nechť je příkladem všem našim občanům.

(str. 244)

Požárníci.

Náplň práce požárníků tvoří čtyři základní složky: prevence, represivní činnost, svazová činnost, práce s mládeží. Prevenci zajišťovali požárníci zřejmě dobře a odpovědně. V naší obci, v žádném domě, nebyl zaznamenán ani jeden požár. Velitelem zásahové jednotky je s. Lubomír Kramný, který pracuje jako požárník z povolání. Jednotka zasahovala u dvou požárů a to 24. 2. 79 v Rudicích při požáru rodinného domku a 1. 3. 79 v Šumicích, když začala hořet suchá tráva v blízkosti lesa. Rychlým zásahem požárníci zabránili rozšíření požáru na lesní porost.

Naši požárníci byli pověřeni uspořádáním okrskové soutěže družstev i jednotlivců. Družstvo se umístilo na 4. místě a soutěž jednotlivců vyhrál náš L. Kramný; tím získal putovní pohár okrsku.

V průběhu roku byla pořádána námětová cvičení, v obci okrsku či okresu, jichž se naši požárníci zúčastňovali. Velmi vydařené bylo námětové cvičení na místní škole, které bylo spojeno s evakuací dětí z objektu. Je pochopitelné, že největší radost z cvičení měli žáci, kterým „odpadlo“ další vyučování.

Svazová činnost byla chudá. Ke kladům patří uspořádání plesu, který se vydařil. V jarních měsících provedli požárníci sběr železného šrotu s výsledkem 150 centů.

Udělení pamětní medaile - při příležitosti 80. výročí narození byla udělena medaile za věrnost Josefu Juřeníkovi č. p. 115. Je to ocenění padesátileté činnosti tohoto našeho občana v požárnickém sboru.

Medaili předala členka krajského požárního svazu – s. Hejtmánková za doprovodu zástupců okresu i obce.

Práce s mládeží nedosáhla úrovně předchozího roku. Důvod je prostý – nenašel se nikdo, kdo by se mladým věnoval. Jaroslav Hladiš odešel na vojnu a po něm je zatím prázdné. Takže jediným kladem je skutečnost, že zájem mezi mladými je a výbor nesmí dlouho váhat tyto mladé podchytit.

(str. 254)

1981.

Požárníci.

Mají 76 členů, z toho do 18 let 9 členů a v základní vojenské službě jsou čtyři členové. Mládež do 15-ti let je organizována v kroužku mladých požárníků.

Výbor se za rok sešel 10x, konaly se pouze 3 členské schůze. Hlavní úkoly organizace – prevence, represe a výcvik, práce s mládeží jsou plněny, což dokazují konkrétní výsledky.

Do preventivní činnosti se zapojilo 30 členů, kteří prohlédli 425 domů, což představuje 270 brigádnických hodin. Na úseku represe a výcviku udělali požárníci kus poctivé práce. Absolvovali soutěžní výcvik pro zásah, námětová cvičení a propagační cvičení v Uh. Brodě při příležitosti 105. výročí požárního sboru v Uh. Brodě. Zúčastnili se soutěží – v Častkově, kde z 31 družstev byli 22, ve Věskách z 15 byli 12. Úsek práce s mládeží zaznamenal oživení činnosti tím, že se podařilo obnovit klub mladých požárníků. Jsou vytvořena dvě družstva – mladší a starší žáci.

Také dorostenci se zúčastnili soutěží v rámci okresu.

Z další činnosti zaznamenávám:

- brigádnickou při údržbě zbrojnice – 112 hodin
- sběr šrotu – 150 hodin a 53 centů
- údržbu výstroje, výzbroje – 230 hodin
- pomoc zemědělcům – 53 hodin
- 8 dárců krve

Každý, kdo si tyto řádky přečte uzná, že se požárníci činili, ale kdo zná naši obec ví, že ke spokojenosti je třeba ještě hodně vykonat.

(str. 296)

1983.

Svaz požární ochrany.

Naši požárníci to letos neměli snadné. Členů, kteří by byli ochotni pracovat po celý rok je málo, ubývají; noví členové nejsou. Rok od roku klesá popularita požárnické organizace a tím i její přirozená autorita v očích veřejnosti. Co všechno je toho příčinou nevím, ale skutečností je, že současná organizace nemá mezi sebou tolik obětavců, jako jejich předchůdci.

V průběhu roku prováděli požárníci preventivní prohlídky obytných domů a provozoven MNV. Rovněž pravidelně prováděli vycvik družstva pro boj s požárem, či jinými přírodními živly. Během roku se zúčastnili dvou požárních cvičení. Na úseku práce s mládeží, brigádnické činnosti si jim moc nedařilo. Opravu požární zbrojnice nedokončili.

V příštím roce oslaví požárníci 90. výročí založení. Proto věřím, že se vynasnaží, aby to, co letos neudělali dokončili do termínu oslav 90. výročí.

(str. 332)

1984.

90. výročí založení požárního sboru.

Ve dnech 26. – 28. července se konaly oslavy 90. výročí založení požárního sboru v naší obci. Slavnostní zasedání požárního sboru k tomuto výročí se konalo v sobotu 27. 7 v kulturním domě. Zúčastnili se ho představitelé naší obce, okresních orgánů a hosté, požárníci z okolních vesnic. (Viz foto č. 21/84).

Na parkovišti před kulturním domem byla instalována výstava o vývoji požárnické techniky (Viz foto č. 22/84).

Na slavnostní schůzi byli odměněni zasloužilí členové sboru čestnými uznáními. (Viz foto č. 23/84).

Po slavnostním zasedání byla taneční zábava, při které vyhrávala dechová hudba „Luna“ z Újezdce u Luhačovic.

V neděli měly oslavy pokračovat ukázkovým cvičením na zdolání požáru, což zajišťovaly sbory z Bojkovic, Uh. Brodu, Nezdenic a Rudic. Cvičení zůstalo nedokončeno, protože začalo velmi silně pršet. Další průběh oslav, ukázky cvičení, které měly být na sportovním hřišti, byly rovněž odvolány. Takže trochu rozmazaně skončily tyto oslavy i když to nebyla vina organizátorů.

Z tabule cti.

Na tabuli cti byli odměněni občané, členové požárního sboru:

František Hřib – dlouholetý poslanec národního výboru, zasloužilý pracovník požárního sboru. Má zásluhy na dobré činnosti SPO v Šumicích.

Josef Slíva – pracoval dlouhá léta v požárním sboru jako strojník, vychovatel mladé požárnické generace.

Oběma občanům patří poděkování a úcta za veřejně – prospěšnou činnost.
(str. 352 -353)

Kronika MNV vzorné obce Šumice

1987 - 2012

1991.

Hasiči

Tento zájmový spolek sdružoval obětavé občany, kteří byli kdykoliv ochotni pomoci svým spoluobčanům při živelních pohromách. Jejich činnost v tomto roce byla především v tom, že v zimních měsících navštívili všechny šumické domy a kontrolovali stav komínů, aby nedošlo k požáru. Při této příležitosti pozvali naše občany na tradiční Hasičský ples, na kterém jim už po několikrát hrála dechová hudba „Vonička“ z Dubňan.

Plesová sezona

Plesová sezona byla krátká, byly jen 4 plesy.

- 19. 1. 1991 Hasičský ples, hudba Vonička z Dubňan, 180 přítomných**
- 26. 1. 1991 Ples zahrádkářů, hudba Zálesanka, 220 přítomných
- 2. 2. 1991 Lidový ples, hudba Olšavanka, účast 193 občanů
- 9. 2. 1991 Maškarní ples sportovců, hudba Horalka z Bojkovic, účast asi 200 občanů.

(str. 78)

1993.

Plesová sezona

Dne 23. ledna 1993 pořádali ples hasiči. Při zahájení plesu tančilo 8 párů naší mládeže „Moravskou besedu“ v šumických krojích. K tanci hrála dechová hudba „Vonička“ z Dubňan. Na tento ples přišlo téměř 300 návštěvníků, s čím pořadatelé zřejmě nepočítali, protože již ve 23 hodin nebylo co pít.

Větší účast občanů na hasičském plese je ovlivněna také tím, že týden před plesem chodí dvojice hasičů prohlížet komíny z hlediska odvrácení možnosti vzniku požáru a při této příležitosti nabízejí vstupenky na ples.

(str. 98)

1994.

Fašank

V sobotu 12. února 1994 byl fašankový průvod obcí. Pořadatelem byl místní sbor dobrovolných hasičů a dechová hudba Olšavanka. Její mladší členové v počtu 8 hudebníků doprovázeli maškarní průvod – celkem 15 maškar. V čele průvodu chodí tradičně 2 mladí lidé, ustrojeni jako ženich a nevěsta v šumických slavnostních krojích. Ženich a nevěsta mají hlavní pokladnu, ale drobnější peníze vybírají všechny maškary. Na konci maškarního průvodu chodí „žid“, který prohání přihlížející mládež. Celkem se vybralo asi 8 000 Kč. Ve většině domů se kromě peněz nabízí maškaram a muzikantům slivovice. Běžně se stává, že

některé maškary průvod nedokončí a pod vlivem alkoholu odpadnou. Tentokrát to byl jeden mladý hasič, který se hodně podnapil a pádem si zlomil nohu. Utrpěl ještě další poranění. Marodil víc než 1 rok. Večer byla v kavárně maškarní diskotéka, které se zúčastnilo asi 50 mladých občanů.

Významné výročí hasičů.

Dne 2. a 3. července 1994 oslavili místní hasiči 100-leté výročí svého vzniku. V sobotu 2. 7. 1994 pořádali na hřišti taneční zábavu, při které hrála dechovka Olšavanka. Účastnilo se asi 150 občanů.

V neděli dopoledne se hasiči ve stejnokrojích zúčastnili bohoslužby v místním kostele.

V neděli odpoledne byla hlavní slavnost. Začala průvodem přes Šumice, ve kterém jely nejstarší ruční stříkačky tažené koňmi, ale i nejmodernější stříkací cisterny a vodní děla. Na hřišti byly předvedeny ukázky zásahů při požárech, kterých se zúčastnilo 8 okolních požárních sborů z okolí Šumic.

(str. 108)

1998.

Počasí a úroda v r. 1998

Začátek roku byl poměrně teplý, ranní teploty byly kolem +6°C. Silné mrazy přišly až ve 3. dekádě ledna. Teploty dosahovaly kolem -15°C, v některých dnech až -22°C. Koncem ledna napadlo 10 až 15 cm sněhu, který vydržel téměř celý únor.

Jarní počasí bylo příznivé, vlhké a proměnlivé. V květnu nastalo velké sucho, denní teploty dosáhly až +29°C. Velké deště přišly až koncem května.

Léto bylo slunečné a suché. Větší deště začaly 16. září. Tehdy s přestávkami přšelo téměř denně. Deště vyvrcholily 7. října, kdy se rozvodnila Ovčírka a voda zatopila několik sklepů v Kůtě. Povrchové vody z Hradské zatopily sklepy Milana Tlacha a Františka Tlacha v části Za drahou. **Místní siréna svolala hasiče a další dobrovolníky na pomoc při čerpání vody ze zatopených sklepů.**

Přes suché léto byla úroda na polích dobrá. Urodilo se také dosti zeleniny. Naopak ovoce bylo málo a to jak jádrolin, tak i peckovin. Bylo sklizeno hodně bobulovin, hlavně rybízu a angreštu.

Zima byla mírná, sněhu málo.

Celkově hodnotili zemědělci rok 1998 jako dobrý.

(str. 152)

1999.

Plesová sezona

Ples hasičů

Konal se v sobotu 16. ledna. Hrála dechová hudba Zálesanka z Pozlovic. V této kapele zpívají šumičtí zpěváci. Helena Bartošová č. 462 a Josef Jankůj č. 419. Plesu se zúčastnilo 250 občanů.

(str. 159)

2000.

Plesy

Tradiční ples hasičů se konal 22. 1. 2000. Hrála dechová hudba Záhorovjanka ze Záhorovic. Zúčastnilo se 260 občanů. Ozdobou plesu bylo vystoupení krojované šumické mládeže, která předvedla starší párové tance – besedu. Program nacvičovala učitelka mateřské školy Ludmila Synčáková č. 35.

(str. 172)

2001.

Hasičský výlet

Místní spolek Hasiči uspořádali v sobotu 13. července na myslivecké chatě v Končínách dětské odpoledne a po něm taneční zábavu pro dospělé. Při programu pro děti předvedli ukázky hasičských zásahů. Potom děti opékaly klobásy a hasiči jim poskytli další pohoštění a občerstvení, a to vše zdarma.

Při večerní taneční zábavě hráli 2 muzikanti ze Šumic, a to Vítězslav Hubáček na harmoniku (č. domu 522) a Zbyněk Věrný na bubny (č. domu 87). Celkem se této vydařené akce zúčastnilo 250 občanů.

(str. 186)

2002.

Hasiči

V posledních letech je to velmi aktivní spolek. Zvláště bylo v obci oceňováno, že založili svůj dorost. Dospělí měli 42 členů, dorostenců bylo 10.

Složení výboru:	starosta	Petr Vaculín	č. 25
	místostarosta	Ing. Jaroslav Novák	8
	velitel	Josef Borys	95
	preventista	Stanislav Hasoň	8
	strojník	Zbyněk Věrný	87
	člen	Petr Žampach	137
	vedoucí mládeže	František Bradáč	157

Šumický spolek hasičů byl organizačně začleněn do 14. okrsku, kam ještě patří hasiči z Nezdenic, Záhorovic a Rudic. Starostou okrsku byl Ing. Jaroslav Novák.

V průběhu roku se hasiči zúčastnili 13 námětových cvičení.

V srpnu uspořádali hasiči na myslivecké chatě srpnovou noc. Odpoledne bylo organizováno pro děti a mládež s ukázkami cvičení s hasicí technikou. Všechny děti obdržely zdarma občerstvení, opékané sele.

Večer byla taneční zábava, hrála šumická dvojice Zbyněk Věrný č. 87 a Vítězslav Hubáček č. 522.

(str. 194)

2003.

Hasiči

Patří v posledních letech k aktivním složkám v obci. Z vedení hasičů odstoupil vedoucí mládeže František Bradáč ze zdravotních důvodů. Jeho funkci převzali dva nově přijatí členové a to Zbyněk Urubčík č. 430 a Miroslav Maděra č. 337. Později jako třetí člen vedení hasičské mládeže byl přijat Jaroslav Hruboš č. 25.

Členové sboru se zúčastnili okrskového cvičení v Nezdenicích. Muži skončili na 4. místě, mladí hasiči na 2. místě.

Z kulturních akcí pořádali:

- tradiční hasičský ples, konal se 18. ledna. Podrobněji v odstavci XII a.
- masopustní průvod se konal 1. března za účasti 45 maškar a místní dechové hudby. Na závěr průvodu byla před místním pohostinstvím krátká taneční veselice.
- Srpnová noc v norkárně u zahrádkařů, konala se 9. srpna. K tanci a poslechu hrála cimbálová muzika Lipina z Nivnice. Účast 120 osob.

Technické údaje:

- v lednu získali levnou převodovku z Dolního Němčí pro požární vozidlo CAS – 16 za přispění starosty Ing. Josefa Bartoše.
- zásluhou Ing. Hovorky a Obecního úřadu bylo hasičům přiděleno požární vozidlo CAS 25. Bylo přiděleno z vojenských zásob.
- zřízení klubovny pro sbor do prostor dřívější knihovny vedle garáže a zbrojnice.

(str. 206 - 207)

2004.

Hasiči

V tomto roce oslavili 110 let od svého vzniku. Po pěti letech zvolili nový výbor. Byli zvoleni:

starosta	Petr Vaculín	č. 25
zástupce starosty	Ing. Jaroslav Novák	8
velitel	Josef Boris	95
zástupce velitele	Josef Chmelina	407
preventista	Stanislav Hasoň	8
hospodář	Stanislava Maděrová	337
strojník	Zbyněk Věrný	87
vedoucí mládeže	Miroslav Maděra	337
zástupce	Zbyněk Urubčík	430
jednatel	Ing. Jaroslav Novák	8
členové výboru	Petr Žampach	137
"	Jaroslav Hruboš	25

Kontrolní komise	Stanislav Hřib	21
"	Stanislav Šidlo	3

Velkým přínosem pro sbor a hasičskou mládež bylo zřízení klubovny, kterou hasičům uvolnil Obecní úřad v místnosti obecní knihovny, která byla přemístěna do MŠ. V klubovně se mladí žáci scházejí a mimo jiné zde nacvičují hru „Plamen“.

Okrsková soutěž v požární technice byla tentokrát v Šumicích a byla součástí oslav 110. výročí založení sboru.

Dále v rámci oslav 110. výročí založení sboru uspořádali hasiči na myslivecké chatě v Končinách pro své členy, ale především pro svůj dorost výbornou zabijačku a pro dospělé k tomu výborný burčák.

Tradiční hasičský ples

se konal 17. ledna. Hrála dechová hudba Vlčnovjanka za účasti 235 platících občanů. Tombola byla velmi bohatá, jako hlavní cena bylo horské kolo od firmy Horez (Jan Horecký č. 225).

(str. 216 – 217)

2005.

Hasiči

Patří v posledních letech k nejaktivnějším spolkům. Bylo to především tím se vedle své hlavní činnosti zaměřil na výchovu svého dorostu. O výchovu mladých hasičů se starají aktivní členové: Zbyněk Urubčík 430, Miroslav Maděra č. 337 a Jaroslav Hruboš č. 25. Mají velkou podporu výboru, především však starosty hasičů Petra Vaculína č. 25.

Obecní úřad zakoupil hasičům 7 přileb, jedna stála asi 7 500 Kč. Dále bylo hasičům zakoupeno plovoucí čerpadlo v ceně 30 000 Kč. Byla upravena požární zbrojnice, její vymalování a provedena rekonstrukce vytápění. Finanční náklady uhradila obec.

Mimo základní činnost hasičů získávají finanční prostředky svou aktivní činností. Dvakrát ročně organizují v obci sběr kovového odpadu a pořádají kulturní a společenské akce, jako např. ples, večer u táboráku, na myslivecké chatě apod.

(str. 226)

Svěcení šumického znaku a praporu

Slavnostní těchto šumických symbolů se konalo v rámci hodových slavností v sobotu 10. září 2005 v kostele. Po bohoslužbě posvětil znak i prapor šumický farář P. František Foltýn za účasti představitelů obce a mnoha dalších občanů. Významně se na této slavnosti podíleli i šumičtí hasiči, kteří znak i prapor přinesli do kostela, kde také zajišťovali čestnou stráž. Hasiči byli oblečeni ve slavnostních stejnokrojích, čímž také přispěli k této slavnosti v naší obci.

Vytvoření praporu a znaku nebylo snadné. Během dvou let bylo zpracováno několik návrhů, ale ke každému byly nějaké připomínky a to jak ze strany umělců – heraldiků, tak i ze strany kompetentních úřadů. Nakonec byl přijat návrh, který dopracoval velmi zdařile šumický občan PaedDr Oldřich Páleníček č. 110.

(str. 228)

Hasičský ples 29. 1.

Hrála Vlčnovjanka a hrála velmi dobře. Účast 250 přítomných. Hasiči měli mimořádně velkou tombolu, asi 130 cen.

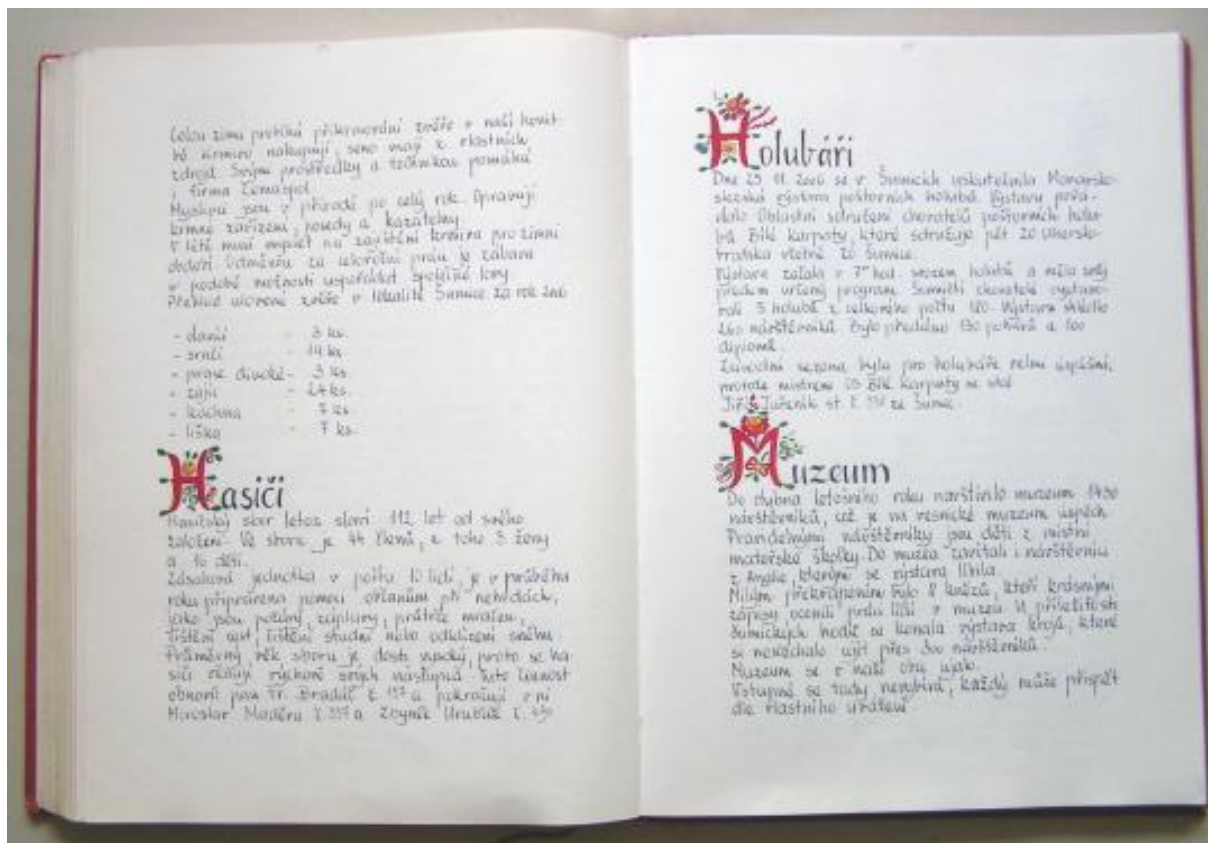
(str. 229)

2006.

Hasiči

Hasičský sbor letos slaví 112 let od svého založení. Ve sboru je 44 členů, z toho 3 ženy a 16 dětí.

Zásahová jednotka v počtu 10 lidí, je v průběhu roku připravena pomoci občanům při nehodách, jako jsou požáry, záplavy, průtrže mračen, čištění cest, čištění studní nebo odklizení sněhu. Průměrný věk sboru je dosti vysoký, proto se hasiči věnují výchově svých nástupců. Tuto činnost obnovil pan Fr. Bradáč č. 157 a pokračují v ní Miroslav Maděra č. 337 a Zbyněk Urubčík č. 430.

(str. 241)

2007.

Hasiči

V Šumicích rok od roku stoupá zájem dětí o hasičský kroužek. Kroužek mladých hasičů vznikl někdy v sedmdesátých letech, ale činnost šla postupně do útlumu. Až v roce 1999 ho obnovil hasič František Bradáč č. 157 a o tři roky později ho převzal Zbyněk Urubčík č. 430.

V Šumicích je zaregistrováno 18 dětí od šesti do patnácti let, rozdělených na mladší a starší žáky. Kategorie dorostu zatím schází, ale dorostenky pomáhají alespoň jako instruktorky.

V kroužku je víc děvčat než kluků, protože v Šumicích je populární fotbal a hodně malých kluků navštěvuje fotbalový kroužek – přípravku. Děti se scházejí jednou až dvakrát týdně. V zimě chodí do tělocvičny a do klubovny.

Od jara pak trénují venku. Mladí hasiči se účastní branných závodů, vystupují na plesu a na dalších akcích obce, v létě jezdí na tábor a hlavně každý víkend tráví na soutěžích. Každá soutěž a činnost má svůj pohár. Výsledky z jednotlivých soutěží se sčítají a zahrnují se buď do soutěže „Plamen“, nebo do „Velké ceny Uherského Hradiště“. Je to všechno finančně i časově náročné, ale pomáhají rodiče i obec, která zakoupila novou stříkačku a slíbila vybudovat hřiště pro tréninky.

(str. 248)

2008.

Hasiči

V momentální době se hasiči potýkají s problémem nedostatku dětí, i když kroužek navštěvuje 13 dětí ve věku od 6 do 15 let, které jsou rozděleny na 2 družstva. I přes tento problém se jim podařilo dosáhnout uspokojivých výsledků ve hře PLAMEN a také ve VC.

Vyhlášení celkových umístění proběhlo na soutěži, konané v Uh. Hradišti. Družstvo mladších žáků se umístilo na 4. místě a starší na celkovém 4. místě.

Děti se také v tomto roce zúčastnili výtvarné soutěže „Požární ochrana očima dětí“. Ze všech výkresů byl oceněn pouze jeden, a to obrázek Marcely Chmelinové.

V naší obci se podařilo uspořádat soutěž mladých hasičů, se kterou pomohl Obecní úřad a to tím, že ji zařadil jako soutěž o „Pohár starosty obce“. Na této soutěži dosáhly velmi dobrých úspěchů a to v podobě 1. místa mladších žáků a 3 místa starších žáků.

Odměnou za celý rok snažení byl našim dětem 3 denní prázdninový výlet na Strání. Ubytování bylo zajištěno na chatě místních hasičů.

(str. 257)

2009.

Hasiči

1. ledna ve 20.00 hod. pořádali hasiči ples, na kterém hrála dechová hudba „Šohajka“ se svými zpěváky.

V únoru připravovali fašank. Součástí byly už tradičně zabijačkové hody. Jak pro zúčastněné, tak pro občany to byla zdařilá akce. Průvodu se zúčastnilo 43 masek, 10 muzikantů z místní Olšavanky a 25 členů se podílelo na organizaci akce.

V neděli po masopustu byla na dětském karnevalu předána částka 2 000,- Kč pro potřeby dětí z místní MŠ. Rok 2009 byl pro hasiče jubilejním, je to 115. výročí založení sboru.

(str. 266)

2011.

Hasiči

Začátkem března pořádali hasiči masopustní průvod obcí, spojený se zabíjačkou a prodejem vepřových produktů. Zatímco dopoledne procházel průvod vesnicí, tak řezníci a kuchaři vychystávali vepřové speciality pro všechny zúčastněné masky.

12. března hasiči zasahovali při hašení travního porostu na dolním konci, který zapálili děti při manipulaci se zábavní pyrotechnikou. Tentýž měsíc byla zásahová jednotka povolána na pátrání po ztracené osobě v Rudicích. Bohužel hledaný člověk byl nalezen utopen v jednom jezeře v Šumicích. Našel ho bývalý profesionální hasič pan Luboš Kramný č. 445. V měsíci dubnu byl oficiálně uveden do provozu areál „Pod akáty“. Je to víceúčelové hřiště, které vybudoval obecní úřad a dal ho do užívání našemu sboru. Správce areálu se stal pan Petr Vaculín č. 25.

V květnu se na hřišti uskutečnila soutěž „O pohár starosty obce Šumic“. Při této příležitosti byl oficiálně zahájen starostou Šumice provoz areálu.

V měsíci červenci hasiči opět zasahovali a to v Šumicích v domě č. 117 u Horeckých. Byly povolány jednotky z Uh. Brodu, Bojkovic a Šumic. V domě bylo zničeno veškeré zařízení. V srpnu pořádali členové „Hasičský výlet“. K tanci a poslechu hrála skupina LALIA. Pro děti dopoledne uspořádali hasiči diskotéku se soutěžemi o ceny.

V měsíci září se někteří členové zúčastnili kurzu dýchací techniky v Uh. Hradišti a dostali osvědčení na používání těchto přístrojů.

V říjnu hasiči uspořádali „Braný závod“ mlad. a starších žáků. Týden na to provedli sběr starého železa.

V prosinci se zúčastnili jarmarku a udělali zabíjačku. Ještě v prosinci museli zasahovat u Žufánků č. 150, kde hořela kůlna.

(str. 287)

2012.

Hasiči

Každý rok začínají hasiči plesem. Letos jim hrála dechová hudba Bojané z Dolních Bojanovic. V rámci oživení plesu proběhla přehlídka svatebních šatů a mladí hasiči připravili kulturní program.

V následujících týdnech se vrátili k běžnému chodu sboru. Dosavadní strojník Zbyněk Věrný ukončil svou činnost strojníka a nově byl navržen a následně schválen na tuto funkci Pavel Kokoš.

Byla provedena ještě jedna změna na místě člena výboru, kde Romana Žampacha vystřídal Lukáš Ježek.

Se souhlasem obecního výboru bylo rozhodnuto o vydláždění tréninkového hřiště. Obecní úřad vypomohl svojí technikou provést hrubé výkopové práce.

V květnu se uskutečnila v Nezdenicích okrsková soutěž za účasti družstev Šumic, Záhorovic a domácích Nezdenic. Zvítězili naši muži a zúčastnili se okresní soutěže v Hluku, které se konalo 17. června. Kvalifikovalo se 14 mužstev a u nás tým získal 5. místo.

26. května byl uspořádán závod mladších a starších žáků o Pohár starosty obce Šumice. Závodu se zúčastnilo 17 družstev z celého okresu. Mladší žáci skončili na prvním místě, starší byli třetí.

V červenci hasiči připravili tradiční výlet v areálu zahrádkářů. K tanci a poslechu hráli Skaláci z Bojkovic.

Sbor hasičů dostal důvěru v uspořádání desátého výročního setkání zasloužilých hasičů Zlínského kraje. Setkání se uskutečnilo pod záštitou hejtmána Zlínského kraje Stanislava Mišáka a starosty Šumic Josefa Bartoše. Setkání se zúčastnilo přes sto pozvaných zasloužilých hasičů.

V letošním roce měla zásahová jednotka dva ostré výjezdy k požáru.

V červnu provedli hasiči námětové cvičení v místní mateřské školce.

V průběhu roku provedli hasiči čištění studní a kanálu osmi spoluobčanům.

(str. 298)